

PROCEEDINGS

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ
ระดับชาติ ครั้งที่ 5

The 5th National Conference Forum 2024

ความยั่งยืนของ PA&CD

(การส่งเสริมความยั่งยืนด้านการเกษตรและการพัฒนาชุมชน)

(Promotion of Agricultural and Community Development Sustainability)

วิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Nakhon Nan Buddhist College

27-28 พฤษภาคม 2567
MAY 2024

PROCEEDINGS

รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ
ระดับชาติ ครั้งที่ 5

The 5th National Conference Forum 2024

ความยั่งยืนของ PA&CD

(การส่งเสริมความยั่งยืนด้านการเกษตรและการพัฒนาชุมชน)

(Promotion of Agricultural and Community Development Sustainability)

วิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Nakhon Nan Buddhist College

27-28 พฤษภาคม 2567
MAY 2024

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5

วิทยาลัยสังข์นคร่น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ที่ปรึกษา	พระพรหมวัชรีราจารย์, ศ.ดร.	อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
	พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร.	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
	พระเทพเวที, รศ.ดร.	รองอธิการบดีฝ่ายกิจกรรมนิสิต
	พระราชาสนานภิบาล	ประธานคณะกรรมการวิทยาลัยสังข์นคร่น
	พระสุนทรมนຸนී, ดร.	รองประธานคณะกรรมการวิทยาลัยสังข์นคร่น
ว่าที่ร้อยตรีสมเดช อภิชัยกุล	ที่ปรึกษาวิทยาลัยสังข์นคร่น	

คณะกรรมการ

พระชยานันทนุนී, รองศาสตราจารย์ ดร.	ประธานคณะกรรมการ
พระครสุตตันทบูลทิต, ผศ.ดร.	คณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง	คณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วีโรจน์ อินทนนท์	คณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.โชติ บดีรัชช์	คณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ประยงค์ จันทร์เดင	คณะกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนันต์ อุปสอด	คณะกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไฟศาดา เครือแสง	คณะกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรปรัชญ์ คำพงษ์	เลขานุการคณะกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรทัศน์ ใจกลาง	ผู้ช่วยบรรณาธิการ

แบบปก-รูปเล่ม : นายศุภกริช เขื่อนเพชร

พิมพ์เมื่อ : พฤษภาคม 2567

จัดพิมพ์ในงาน : การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้ง 5

วิทยาลัยสังข์นคร่น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ประจำปี 2567

ด้วยตนเอง

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีปรัชญาฯว่า “จัดการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณะการกับศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม”

วิทยาลัยสหศึกษานี้ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นส่วนงานจัดการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีความมุ่งมั่นที่จะเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของมหาวิทยาลัยสู่สาธารณะ ด้วยการจัดประชุมวิชาการระดับชาติ ตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการด้านพระพุทธศาสนาบูรณะการกับศาสตร์สมัยใหม่ อายุ่งต่อเนื่องทุกปี ในปี 2567 ได้ร่วมกับภาครัฐและภาคเอกชนจัดงานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 3 The 5th National and the 3rd International Conference Forum 2024 หัวข้อเรื่อง ความยั่งยืนของ PA&CD (การส่งเสริมความยั่งยืนด้านการเกษตรและการพัฒนาชุมชน) The PA&CD Sustainability (Promotion of Agricultural and Community Development Sustainability) มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการสู่สังคม และเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านผลงานวิจัยและนวัตกรรมด้านเกษตร เชิงพุทธ เพื่อการพัฒนาจิตใจและสังคมอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญา พันธกิจของมหาวิทยาลัย และนโยบายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ให้ความสำคัญต่อการวิจัย การพัฒนาต่อยอดและการสร้างนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่การแก้ไขและพัฒนาชุมชนสังคมยั่งยืน

การนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาเป็นฐานในการทำให้วิทยาการสมัยใหม่ ได้แสดงฐานะและบทบาทมากยิ่งขึ้น ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในวิชาการยุคใหม่ได้หันมาศึกษาปฏิบัติตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา พัฒนาตัวเองให้มีความเข้มแข็งสามารถยืนหยัดอยู่ได้ ท่ามกลางโลกธรรมที่แปรเปลี่ยนไปในทางดีและไม่ดีตลอดเวลา ความเป็นคนเข้มแข็งนี้ จะเป็นโอกาสให้ได้ใช้วิชาความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงกับพุทธประสὴก์มากที่สุด เพราะทรงแสดงลำดับขั้นของการพัฒนาต้นเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ถึงประสὴก์ โดยเริ่มจากการศึกษาทำความรู้ด้านวิชาการวิชาชีพ (ปริยัติสังกัดธรรม) อบรมสั่งสอนให้มีความเรียบร้อยด้านภาษาไทย ให้เข้มแข็งอดทนด้านจิตภาพ และโลกทัศน์ สรวทศันท์ที่เป็นสัมมาทิฏฐิจิตลอดเวลา (ปฏิปัตติสังกัดธรรม) และมีความร่มเย็นเป็นสุข (ปฏิเวชสังกัดธรรม) ในภาคปฏิบัติที่มีการศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาทุกสาขา ต้องว่าได้สะสวงค์ความรู้ด้านพระพุทธศาสนามาเป็นเวลาภานาน มีองค์ความรู้ด้านนี้ทั้งในรูปของความรู้ที่อยู่ในตัวตน (Tacit Knowledge) และความรู้สาธารณะ (Explicit Knowledge) หลากหลาย การจัดประชุมวิชาการระดับชาติครั้งนี้ เป็นเวทีวิชาการที่จะแสดงให้ประชาชนทางวิชาการทั่วประเทศรู้ว่า หลักวิชาพระพุทธศาสนาบูรณะการกับศาสตร์สมัยใหม่นั้นเป็นอย่างไร และจะสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม ประเทศไทยต่อย่างไร

ขออนุโมทนาและเชื่นชมในวิธียะอุตสาหะของผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยสังข์นคร nabn เฉลิมพระเกียรติฯ คณะ วิทยาเขต วิทยาลัยสังข์ ห้องเรียน หน่วยวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาชุลalongกรณราชวิทยาลัย และองค์กรภาคีเครือข่าย ในการร่วมกันส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร นำเสนอผลงานทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ ต่อเนื่องทุกปี อันจะเป็นคุณูปการต่อการศึกษาพระพุทธศาสนา ชุมชนและสังคม สืบไป.

(พระพรหมวชรีราชารย์, ศ.ดร.)

อธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหาชุลalongกรณราชวิทยาลัย

27 พฤษภาคม 2567

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ถ้อยແຄລງຂອງອົກການບໍດຶມທາວິທະຍາລ້ຽມທາຈຸພາລັງກຣນຣາຊວິທະຍາລ້ຽມ	[1]
สารบัญ	[3]
ศาสตร์พระราชาສູ່ກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດການພັນປາກເກົຫວ່າຍກຣມອ່າງຍິ່ງຍືນ พระກົ່ວໂມສູ່ກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດການພັນປາກເກົຫວ່າຍກຣມອ່າງຍິ່ງຍືນ	1
แนวทางการแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำภาคເກົຫວ່າຍກຣມຕ້ວຍເຄີຍເຄື່ອງຜລິຕິນໍ້າຈາກຄວາມໜີນ ພົງທິພົງ ສັດບຸຕົຮ, ວຸໄລຮົງຄໍ ຄົງວຸດີ, ພັນຍົມ ດົງວຸດີ, ເລາທີ່ໄພບຸລົຍ, ອຣນິຈາ ຄົງວຸດີ	16
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงກับการพัฒนาที่ยั่งยืน พระพິທຸກ ອົງລິບຸດົໂຕ	28
ຝັ້ງໂພງປ່າກບາກພັນຄຸນກາພຂີ່ວິດແລະລຶ່ງແວດລ້ວມໃນຈັງຫວັດນ່ານ ວັນທີໜີນ ອົງລິບຸດົໂຕ	39
ເຫມເປົ້າຈຳລັງເຫຼືອງອາຫານສຸຂພາພໂປຣຕິນສູງ ຟູກ ກຸລົມທີ, ນິຄົມ ສຸຈາດ	46
ศาสตร์พระราชา ສູ່ ໂຄກທອງນາໂມເດລກບາກເຕີຍມຄວາມພຣັມກ່ອນປລ່ອຍຜູ້ຕ້ອງໜີນ ສຸວັຣີ ລວບທອງຄຣີ, ຈອມພນ ສມ່ວັງ, ຈັກສາ ກາຮເກົຫວ່າຍ, ເນວວັດນີ້ ສຸຂມະໂນ	53
ພົມກຣມເລື່ອງຜື້ຢ່າງບ້ານແມ່ແປງ ຕຳບລານາພູນ ຄໍາເກອວັງໜີ້ ຈັງຫວັດແພ່ວ ນູ້ພຣຣນ ທໍານາລູ, ກາຜູ້ວິ້ມນີ້ ສກຸລສືບ, ທັຕພິຈາ ສກຸລສືບ	64
ຈິຕປົງປົງສົກຂາໃນບົບທຄວາມໜາກໜາຍ: ຈິຕກວານາເຊີງສ້າງສຣົກ ມະດວງ ເພເຊນາຈັກ, ໂສກນ ບ້ວຈັນທີ, ພຣະຄຽບວິຍິຕິດຳຮັງຄຸນ	76

เรื่อง	หน้า
การศึกษาประวัติและพุทธศิลป์เจดีย์สำคัญในจังหวัดเพชรบูรณ์ พระอ่านวย จตุമโน (พรนิโคตร)	91
การวิเคราะห์กระบวนการทัศน์เรื่องกรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีผลต่อการดำเนิน ชีวิตของชาวพุทธในตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ณัฐรัชฎ์ ใหมาคิน, สร้างรุ่งย์ วิจิตรบัญญาก, พระมหาชรัชชัย อามุนรัมย์	104
ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มบนฐานทุน ทางศิลปวัฒนธรรมของอำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน [*] พระอ่านวย จตุมโน (พรนิโคตร)	116
การบริวรรณและวิเคราะห์คัมภีร์พงศาวดารน่าน [*] อนันต์ จิตอาเร, พระมหาเกรียงศักดิ์ สุทธิเสน, สมคิด นันตี๊ะ	132
หมายกล้อมเพื่อผู้สูงวัยและเยาวชนนครลำปาง [*] สิริรัตน์ วัวแวง, อนันต์ อุปลด, สุวรรษ แสงสันกลาง, อดิคร สายฉลาด	147
ปัญหาการแปลรายการอาหารภาษาไทยเป็นภาษาจีนของร้านค้าในจังหวัดเชียงใหม่ [*] 155 Luo Xianlong, He Hengying, ทัตพิชา สถาลลสืบ	
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ : รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลัก การสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอด พระปลัดสถาพร บุ่มเบ้า	169
การพัฒนารูปแบบชุมชนนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สู่ห้องเรียนแห่งความสุขประสิทธิภาพสูง มานนท์ จันทร์เจียม	184

เรื่อง	หน้า
การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อทักษะอาชีพของผู้เรียนพื้นที่วิถีน่าน ^{กับชุมชนใน ป่าคำ}	195
ลูสพาร์ทส์เพลย์กับการเล่นสำหรับเด็ก ^{นรินทร์ รินพันลักษ์, นลวรรณ ใจมั่น, ราชวดี สุขกิริมย์}	210
แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับเศรษฐกิจฐานราก ของประชาชนในเขตตำบลป่าอ้อ อำเภอสัก จังหวัดอุทัยธานี ^{ไพบูล เครือแสง}	222
การประสานความร่วมมือเพื่อสร้างนวัตกรรมชุมชน: กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ ผ้าพิมพ์รักษ์โลก ตำบลพระธาตุขิงแกง อำเภอจุน จังหวัดพะเยา ^{ประยงค์ จันทร์แดง, พิพัฒ์ ธนาภิจิ, สาวนีรีย์ ภาสยะวรรณ, อนุรัตน์ ผันถึงภูมิ, พรโอบอุ่น วงศ์วิลาก}	236
การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการเกษตร แบบมีส่วนร่วมของชุมชนชาติพันธุ์พื้นที่ท่องเที่ยวเกษตรวิถีน่าน ^{ชรัสันนท์ ตาขม}	248
แนวทางการบูรณาการการจัดการป่าไม้ให้เป็นป่าชุมชน เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ของกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดน่าน ^{พงศ์คิริ พงศ์อวิริยะมงคล}	259
การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ตามหลักพุทธธรรมในพระพุทธศาสนา ^{อนุชา วุฒิรัฐ, รังษัย ลึงอุดม, ศตวรรษ ลงกาญจน์}	273

เรื่อง	หน้า
การประยุกต์ใช้หลักอปริหานนิยธรรมในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ระดับท้องถิ่นของประชาชนในตำบลบ้านสาง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ¹ มงคล หลักฐาน, สมยศ ปัญญามาก, พระเมธีวชิรคุณ	282
การส่งเสริมพุทธธรรมทางการเมืองเพื่อการบริหารงานของ นักการเมืองท้องถิ่นในองค์กรบริหารส่วนตำบลหัวส้ม อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย ศรีวนิภา เรือนสอน, สมยศ ปัญญามาก, ลทท.ทวย วิเศษ	299
ศึกษารูปแบบการปกครองบ้านเมืองของเมืองสิบสองปันนา สาธารณรัฐประชาชนจีน ในคัมภีร์มังรายศาสตร์ พระมหาลูกูพิทักษ์ อินทปัญโญ, พระเมธีวชิรคุณ, ลทท.ทวย วิเศษ	316
การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมบทบาท กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในการปกครองท้องที่ อำเภออดอคคำได้ จังหวัดพะเยา ² ลูกาพร ธรรมเวชระนันท์, สมยศ ปัญญามาก, ลทท.ทวย วิเศษ	333
สุขภาวะตามหลักภารนา 4 ของโรงเรียนสร้างสุขผู้สูงวัยตำบลหัวไทร อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ³ พระสมบูรณ์ จันทปัญโญ (ครรินดาวา), พระมหาธัชวัชชัย รัมมรัสสี, กฤษ ศรียะอาจ	350
การศึกษาประสบการณ์ในการเป็นจิตอาสาคิลานปัจฉາกพระสงฆ์ ของนิสิตสาขาวิชาจิตวิทยาชีวิตและความตายน คณะกรรมการนุชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ⁴ ประลิทธี แก้วครี, วิศาล สายเพ็ชร์, พระครูลังษรรักษ์เอกภัทร อภิชนโน	363
ศึกษาหลักประกันชีวิตตามหลักศีล 5 ของชุมชนในอำเภอหล่มสักจังหวัดเพชรบูรณ์ ⁵ พระลิทธิโรจน์ อาภาธร (ใจจนแพทย์), พระมหาธัชวัชชัย รัมมรัสสี, กฤต ศรียะอาจ	375

เรื่อง	หน้า
การบูชาครู : แนวคิด คุณค่า และอิทธิพลที่มีต่อชาวพุทธในตำบลบ้านโడก อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ พระอธิการปฏิเวช วิสารโไท (ทองลีนก), พระปลัดวุฒิพิงษ์ กิตติวนันโนน, พระครูประโ帙ติพัชรพงศ์	387
ศึกษาหลักเทวธรรมในพระพุทธศาสนาเดราท พระสมุห์สุนทร สุนทร (หมื่นภักดี), พระมหาวชิรชัย รุ่มรัตน์, พระปลัดวุฒิพิงษ์ กิตติวนันโนน	396
ศึกษาวิธีการคลายทุกข์ตามแนวทางพระพุทธศาสนา พระอุดม ฐานรุ่มโน (หมูกลึง), พระครูประโ帙ติพัชรพงศ์, กฤต ศรียะอาจ	406
การศึกษาอิทธิพลของการท่องเที่ยวเชิงพุทธของวัดสมเด็จภูเรียมิงเมือง ที่มีผลต่อวิถีชุมชนตำบลหนองบัว อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย พระครูอรุณธรรมกาน (ธิติวัฒน์ นริสโล), พระปลัดวุฒิพิงษ์ กิตติวนันโนน	420
ศึกษาการพัฒนาบุคคลิกภาพตามหลักเสขิยวัตร ของวัดและชุมชน ในตำบลปากช่อง อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พระสมุห์บัญทัน นรินุโต (สมทอง), พระปลัดวุฒิพิงษ์ กิตติวนันโนน	432
หลักงานปานสติกับการแก้ปัญหาสามาริสั้นของเยาวชนไทย พระมหาอวophil รับปุณณ (ชัยลารี), พระมหาพิลีช วิลูรปุณณ	443
การศึกษาการส่งเสริมเครือข่ายการเรียนรู้วิถีพุทธ ของพระปริยัติพัชราภรณ์ (สุพจน์ ปลัญารโร) พระครมลัณ บุญญานุร (ขวัญหอม), พระครูประโ帙ติพัชรพงศ์, พระมหาวชิรชัย รุ่มรัตน์	457
กระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักสังคมทั่วๆ ไป ของชุมชนในตำบลห้วยสะแก อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ พระอธิการพิเชษฐ์ ฐานรุ่มโน (จันทร์คล้อย), พระปลัดวุฒิพิงษ์ กิตติวนันโนน, พระครูประโ帙ติพัชรพงศ์	467

เรื่อง	หน้า
หญู่บ้านรักษาศีล 5 กับการมีส่วนร่วมของชุมชน พระราชาธนลุลี, ณัฏฐยาณี บุญทองคำ	478
ความเชื่อเรื่องบุญ-บาป ที่มีต่อวิถีชีวิตของชาวอีสาน พระปลัดวุฒิพงษ์ กิตติติวนโณ, ปิยวัช ลักษร	490
การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการต่อต้านการทุจริตตามแนววิถีพุทธ พระครูสังฆรักษ์โกศล มนิรตนา, พระครูวินัยธรรมทัคค์ ร่มบัวโล	505
การบูรณาการหลักไตรสิกขาเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมเยาวชน พระครูวินัยธรรมทัคค์ ร่มบัวโล, พระครูสังฆรักษ์โกศล มนิรตนา	519
การยกระดับครูประสบการณ์ศีลธรรมในศตวรรษที่ 21 สุพิชญาณ์ แก้วโพนทอง, พระครูธรรมธรวิชาติ พุทธกรกุจิโต, พระสมุห์ อภิชัย อภิชัย (ปัญญาภรณ์)	532
วิเคราะห์การแปลคำต้องห้ามภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เรื่อง The Last of Us ใน HBO GO มินตรา ไชยชนะ, ชนิษฐา สุวรรณประชา, สรรวัช อริงตัน	546
การสร้างแบบฟอร์มการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และพัฒนา แก่พระภิกษุ และสามเณร สุภาวดี ด้วงบ้านยาง, จุ่มพต อ่อนทรง	555
พุทธเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้ให้เกษตรกร พระครูศรีธรรมราภรณ์ (จีรพันธ์ ร่มบุญสูญโถ, นำประจำธรรม)	568
การพัฒนาคู่มือภาษาอังกฤษ สำหรับแนะนำร้านอาหาร ในเขตอำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน	579
พระภิกษุ วิชา, กุชอน คลาน, ศิริลักษณ์ ไชยคำ	

เรื่อง	หน้า
การพัฒนาคู่มือการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบการร้านค้า ถนนคนเดินบริเวณช่วงเมืองน่าน อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน ^{คิวลี ไชยคำ, นพพาลี ภูพาน, พรลักษ์ วิชา}	589
การศึกษาเทคนิคการสอนพระพุทธศาสนาของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน ในจังหวัดเพชรบูรณ์ ^{พระอดิคร กาลสุโข (พร้อมลุข), สราวุฒิ วิจิตรปัญญา, พระครูประโอะติพัชรพงศ์}	601
การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของตำรวจในการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น ^{อำนวย คำรุณน้อย, พระเครษฐี วุฒิปัญญาอิสกุล, ชุดพนธ์ วงศ์อมรวิทย์}	611
คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองตามหลักทุติยapeปณิกรรมของผู้บริหารท้องถิ่น เทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม อำเภอบ้านเหลื่อม จังหวัดนครราชสีมา ^{ปิยวัชร์ นีชุนทด, รกวิวัฒน์ ปกรณ์ปริยาภรณ์, เขมจิรา พิทักษ์ราษฎร์}	624
ความไว้วางใจทางการเมืองเชิงพุทธนำการของประชาชนที่มีต่อ ^{ผู้บริหารเทศบาลเมืองลีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา} นางกร แสงสนันเทียะ, พระมหาชิตชัย สุรโชค, คุณกริช ลุขพัตร	639
การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมบทบาทของ ผู้พิพากษาร่วมในการแก้ไขปัญหาเยาวชนและครอบครัวในจังหวัดสระบุรี ^{ประเทืองจิต บุญมาก, พระครูปริยัติวิสุทธิบันฑิต, พระครูสุตวัชร์บันฑิต}	653
การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางการเมือง ในการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งท้องถิ่นของประชาชนในเทศบาลนครนครราชสีมา ^{นภัทร ลุขใหม่, ไพบูลย์ บุรีมาตร, ณัฐธิกานต์ หงษ์กุลเครชู}	666

เรื่อง	หน้า
การบูรณาการหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ของเยาวชนในตำบลบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พิชญารดา พิชญเดชเมธี, เบญญาภา อัจฉฤกษ์, ไพรรรณ ปริมาตร	680
คุณลักษณะของผู้นำทางการเมืองตามหลักพรหมวิหารธรรมของ ผู้บริหารเทศบาลตำบลหมู่ลี อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา พระสมุห์ทินวัฒน์ ปัญญาสาโร, ชุติพนธ์ วงศ์อมรวิทย์, อภิวัฒน์ จ่าตา	693
การมีส่วนร่วมทางการเมืองตามแนวอป里หานิยธรรมของประชาชน ในการเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นองค์กรบริหารส่วน ตำบลองระเวียง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา สุวลี คงเพ็ชรพะเนา, เบญญาภา อัจฉฤกษ์, เขมจิรา พิทักษ์ราษฎร์	705
การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการทำประชามตามวิถีประชาธิปไตย ในอำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา พระมาใหม่ จนทอมบูรณ์, พระครูปริยัติวิสุทธิบัณฑิต, พระเครรษฐ์ วุฒิปัญญาอิสกุล	718
การสื่อสารทางการเมืองเชิงสร้างสรรค์ตามแนวพระพุทธศาสนา ของผู้บริหารเทศบาลเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ถกลลสุภา ลันต์สวัสดิ์, ไพรรรณ ปริมาตร, ชุติพนธ์ วงศ์อมรวิทย์	730
ภาวะผู้นำทางการเมืองตามแนวพระพุทธศาสนาของนักการเมืองท้องถิ่น ในการพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วมของเทศบาลตำบลซ้อเย อำเภอเมืองแพร จังหวัดแพร ฐานมาศ ศิริวรรณรัตน์	742
การบริหารจัดการโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี สำนักเรียนวัดพระธาตุครีจอมทอง วรวิหาร อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ พระมหาวชิรชานนท์ ลาสนกิตติ (คำแสง)	754

เรื่อง	หน้า
วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมตามแนวพระราชดำริ ของประชาชนในการเลือกตั้งผู้นำท้องถิ่นตำบลห้วยโรง อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ กนกพรรณ เนื้อหาเพิ่ม	766
ประยุกต์กระบวนการธรรมของสปป.ลาวเพื่อพัฒนาสิ่งแวดล้อมในสังคมมนุษย์ พระมหาวชิระ กนกตัวโร, พระครูสุตคุณวรากร, ธงชัย ลิงอุดม, ศตวรรษ ลงกาผัน	779
เปรียบเทียบจิตวิทยาตะวันตกกับจิตวิทยาตามแนวพระราชดำริ ชรินรัตน์ ชัยสุข, ศตวรรษ ลงกาผัน, สมศักดิ์ สินนา	793
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงพุทธ พระปิฎกโกคล	810
ภาวะผู้นำแนวพุทธของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการปกครองท้องที่ ตำบลเตาปูน อำเภอสอง จังหวัดแพร่ จักรพงษ์ ชัยวันดี	822
บทวิเคราะห์การปรับบทบาทของหน่วยงานภาครัฐเพื่อการพัฒนาชุมชนตาม แนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อัญญาภรณ์ แพ่หมาพรหม, พระมหาสมคิด วชิรญาโน, พระครูสุตคุณวรากร, ศตวรรษ ลงกาผัน	836
การปรับทัศนคติต้านความเชื่อเรื่องกรรมกับคนรุ่นใหม่ ณัฐวุฒิ อายุยืน, พระครูสุตคุณวรากร, ธงชัย ลิงอุดม, ศตวรรษ ลงกาผัน	850
การส่งเสริมพุทธนิเวศกรรมสังคมเพื่อการพัฒนาชุมชนของนักการเมืองท้องถิ่น ในเทศบาลตำบลยอด อำเภอสอง แคว จังหวัดน่าน ชัยพล กาชาด	869

เรื่อง	หน้า
ภาวะผู้นำทางการเมืองแนวพุทธของผู้บริหารท้องถิ่น ในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชนแบบมีส่วนร่วมของประชาชน ในองค์กรบริหารส่วนตำบลสร้อย อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ พิลิพงศ์ ช้อนฟัน	880
พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในการใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นเทศบาลตำบลเชียงเคียน อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย สานิตย์ ใจสุน่า	893
พุทธบูรณาการเพื่อส่งเสริมบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นในการจัดการ ขยะมูลฝอยขององค์กรบริหารส่วนตำบลน้ำคำ อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ นราภัทร กอบก้า	899
การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม ของประชาชนในการใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารเทศบาลเมืองพิชัย อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง งาน พงศ์ มะโนพันธ์	913
บทบาทนักการเมืองท้องถิ่นในการพัฒนาชุมชนตามแนวพระพุทธศาสนา ของเทศบาลตำบลรือองกว้าง อำเภอรือองกว้าง จังหวัดแพร่ ธีรศักดิ์ มีสมศักดิ์, พระครูโสภณกิตติบัณฑิต	926
การยกระดับกลุ่มทอผ้าพื้นเมืองด้วยมือ ¹ ใชติกา ณ หนองคาย, วัชชิระ หวานห้อก	935
การพัฒนาชีวิตและสังคมทำให้เกิดสันติสุขได้อย่างยั่งยืนด้วยญาณ 16 ในยุคปัญญาประดิษฐ์ เจริญ มนีจักร, พระครูรัตนสุธรรมณี, พระครูพิพิชຈารุธรรม	944

เรื่อง	หน้า
พุทธจิตวิทยากับบทบาททางสังคมไทย สุรพงษ์ คงลักษณ์, วิเชียร นามกการ, พระครูสุวรรณสารานุกูล, ประลิทธิ คำกลาง, วนิช พาลาด	958
สาเหตุการเกิดปัญหาของสังคมไทย พระสุเทพ ทีปุกโกร, พระอธิการวิชาญ อatham (มวลทอง), เศรษฐพร หนุนชู	975
ความรู้ทั่วไปทางรัฐศาสตร์ : กรณีศึกษาวิเคราะห์มุมมองระบบอุปถัมภ์ในสังคม เศรษฐพร หนุนชู, พระสุเทพ ทีปุกโกร, พระอธิการวิชาญ อatham, เอกรัตน์ มาดุง	990
บูรณาการหลักปรัชญาทิศที่มีต่อสถาบันครอบครัวกรณีศึกษา มาตรាបิดากับบุตรธิดา ตำบลหารายมูล อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ พระอธิการบุญชัย ปณิธานาโร (กันตะวงศ์)	999
การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลสำหรับ พระสมพงษ์ ณภูวัฒนา (เฉ่าเจ้า), พระปลัดสลดารพ ลุหานวุฒิ (ปุ่มเป้า), กิตติศักดิ์ แท่งทอง, พระมหาชนินทร์ อธิวโร (ลิขลิทธิพันธุ์)	1011
มองถ้าหลวง วัฒนธรรมบ้านบ่อทิต พระครูสุตวัฒนบ่อทิต	1027
การศึกษาประวัติความเป็นมาของวรรณกรรมพงศาวดารน่าน ฐิติพร ละลม, จวน คงแก้ว, สุวารี รุ่งทองครรชี, คุณนาฎ รุณรุ่ง	1043
การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นการเรียนรู้พงศาวดารน่าน ลิทธิชัย อุ่นสวน, พระปลัดวัชรพงษ์ วชิรปัญญา, สรเชษฐ์ คำใจ	1057
อยุธยาเมืองราชรัตนโกสินทร์ : การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสมீอ้อนจริงของวัด ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาวร ภูษา, พิพัฒน์ แก้วใส, พิชิต เชาว์ชาญ, ประวิทย์ ชัยสุข	1074

เรื่อง	หน้า
ตัวชี้วัดลักษณะคนเลวในสลดสูตร	1088
อาจารย์ สิทธิวงศ์ กิจชัย วงศ์ราช, พระมหาสังกรานต์ จิราธุโณ (จันทพูน)	
อริบุคคลในพระพุทธศาสนา : สภาระและสถานะ	1099
ເລິພບັນທຶຕ ໂທນ່ງບັນທຶຕ, ກິຈຊ້າຍ ວົງຄ່າຣາຊ, ພຣະມາຮາສກຣານຕໍ ຈີຣວາທຸມໂນ (ຈັນທາພູນ)	
ภาวะผู้นำ : องค์ธรรมและจริยธรรม	1116
ເລິພບັນທຶຕ ໂທນ່ງບັນທຶຕ, ພັສກຣ ອຸ່ນກາສ, ພຣະມາຄຣີພຍັກໝໍ ສີວິຫຼຸບ (ກົງພານ), ປະຕິຄາດ ກາຮເຮົວ	
การประเมินความสุขจากการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ	1131
บนฐานทุนทางศิลปวัฒนธรรมของชุมชนในอำเภอภูเพียง จังหวัดน่าน	
ເຂົ້າໝັ້ນ ນິມມາທພັນ, ພຣະຄຽງວິຈິຕຣຣມໂຫຼຕ, ພຣະຄຽງສັ່ງຂຽກໝໍເຂົ້າໝັ້ນ ປີບລາສໂນ, ຄຸປິນຮັຕນ ຮັຕນຄືລາ	
การพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงในยุคแห่งกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีผลต่อสังคมไทย	1143
ເດືອນຖານ ອິນດີ້ວັງ, ສູງເຂົ້າໝັ້ນ ຄຳໃຈ, ພຣະຄຽງເມືອງຮັຕນບັນທຶຕ, ພຣະຄຽງໃບກົງກາຊີຣວິທີ່ ບີຣສຸວຸໂຄນ	
วิเคราะห์การเรียนรู้เชิงพุทธของนิสิตวิทยาลัยสังฆนคร่น่าน	1151
พระมหาอธิปัตຍ ກິດຕິຄົາໂນ (ຫຼັກໜ້າ), ໂສກຄ ບ້າຈັນທີ, ຈວນ ດົງແກ້ວ	
แนวทางการบริหารฝุ่น PM 2.5 แบบองค์รวมอย่างยั่งยืน	1166
ພຣະຄຽງຮັຕນສຸຕາກຣນ	
ประชาธิปไตยเชิงพุทธในทศนะทางรัฐศาสตร์	1176
ໄພຄາລ ເຄື່ອແລງ	
โครงการคัดลอกคัมภีร์พระไตรปิฎกในเมืองนานของครุباءกัญจนอรัญวาสี	1190
ດີເຮັກ ອິນຈັນທີ	

เรื่อง	หน้า
บทบาทของหลวงพ่อเมือง (พระครูอุดมเวทวรคุณ) จากเรื่องเล่าและ ความทรงจำของคนบ้านท่าแพน ตำบลแม่ทะ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง สุทธิพร ให้เชี้ยวี่, ภาณุวัฒน์ ลกุลสีบ, ตุลาภรณ์ แสนปรน, อรทัย สุขเจ๊	1198
แนวทางการสร้างแรงจูงใจตามแนวทางพระพุทธศาสนา : กรณีศึกษา ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเวียงแก่น อำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย Jinithana ช่วยแก้ไข	1207
การใกล้เคลียร์ความขัดแย้งเชิงพุทธบูรณาการ จักรพงษ์ มะโนน้อย	1220
ความเชื่อเรื่องประทีปและเทียนจากพุทธล้านนาในมิติสังคมและวัฒนธรรมไทย กันยารัตน์ รินเครี่	1235
ธรรมาภิบาลเพื่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ธเนศณัฐร์ สุคนธพันธ์	1248
บทบาทชุมชนกำนันผู้ใหญ่บ้านในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ธัญยรรณ์ ชีวะเดิร์ตัน	1256
การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นิยานันท์ วุฒิพนมาศก์	1264
การจัดการปัญหาความขัดแย้งของนักเรียนในสถานศึกษาในสังคมไทย ณัฐชนันตร์ อุยลีมารักษ์	1277

เรื่อง	หน้า
กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ผ่านทุนทางศิลปวัฒนธรรมอำเภอภูเพียงจังหวัดน่าน อย่างยั่งยืน	1287

สมคิด นันตีํ, จวน คงแก้ว, อนันต์ จิตอารี

ภาคผนวก

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเอกสารประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 5	1300
คำสั่งแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความวิชาการ (Peer Review)	1301

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ : รูปแบบการจัดการเรียนรู้
ตามหลักการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอ
Critical Reading: Instructional Model
Based On Concept-Oriented Reading Instructional
With Inquiry-based Learning.

พระปลัดสถาพร ปุ่มเป้า

วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทนำ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการรวมความสามารถในการอ่านระดับต้นจนถึงระดับสูง ไว้ด้วยกัน ผู้อ่านต้องใช้ความคิดพิจารณาข้อมูลอย่างรอบคอบ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และนำเสนอข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด บทความวิชาการนี้มุ่งศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตามหลักการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอ เพื่อเป็นแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบขั้นตอน จำนวน 5 ขั้น ประกอบด้วย ขั้นสำรวจ ขั้นเรียนรู้และฝึกอ่านโดยใช้กลยุทธ์ ขั้นตามติดสืบค้น ขั้นลงข้อสรุป และขั้นตรวจสอบแลกเปลี่ยน รวมไปถึงการใช้กลยุทธ์การอ่าน เพื่อเป็นเทคนิควิธีการให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและวิเคราะห์บทอ่านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, รูปแบบการจัดการเรียนรู้, การอ่านแบบเน้นมโนทัศน์, การเรียนรู้แบบสืบสอ

Abstract

Critical reading is a combination of entry-to-level to advanced reading. Together, readers must use the idea to consider the information carefully. In order to achieve the correct knowledge and use the information to make the most benefit This academic article aims to study the learning management model according to the principles of teaching, reading, focusing on the concept together with the concept of learning. To be a learning management model that helps promote the development

of critical reading ability For higher education learners With the management of learning that is a system, 5 steps, consisting of surveying, learning and practicing reading using strategies, follow-up steps, conclusion and exchange stages Including the use of reading strategies To be a technique for learners to practice and analyze various readings effectively

Keywords: Critical Reading, Instructional Model, Concept-Oriented Reading, Inquiry-based learning

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัต และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งส่งผลกระหบต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ตลอดจนพัฒนาการของวิทยาการสมัยใหม่ที่เป็นศาสตร์บูรณาการ และข้ามวัฒนธรรม สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ในข้อ 4.3 ว่า “เป็นผู้เรียนรู้และฉลาดรู้ และมีปัญญา เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดขั้นสูง มีความรอบรู้ด้านการเงิน สุขภาพ สุนทรียภาพ วัฒนธรรม รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก การสร้างสัมมาชีพและความมั่นคงในคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม มีความเพียร มุ่งมั่น 男主角 มากับนั่น ไฟเรียนรู้มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลที่เรียนรู้และรอบรู้ ทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์และสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี), 2562: 3)

การติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็วในสังคมโลกยุคศตวรรษที่ 21 มีทั้งส่วนที่เป็นประโยชน์และให้โทษ ดังนั้น เพื่อให้การรับข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ผู้รับสารต้องเป็นผู้รู้จักคิดพิจารณา แยกแยะ และประเมินข้อมูลข่าวสารเหล่านี้ได้ว่ามีความถูกต้องเป็นเหตุเป็นผล มีความน่าเชื่อถือ และผู้ที่จะมีความสามารถประเมินค่าของสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีทักษะในด้านการรับสาร โดยเฉพาะการอ่านในขั้นการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จิตรา พิกุลทอง (2559: 1) เผรاةการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องเตรียมคนออกแบบเป็นคนทำงานที่ใช้ความรู้ และเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง คนยุคใหม่จึงต้องมีทักษะสูงในการเรียนรู้และปรับตัว ทักษะในศตวรรษที่ 21 คือ $3R \times 7C$ โดยเฉพาะทักษะ Reading (อ่านออก) และ Critical thinking & problem solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) คือทักษะที่คนทุกคนต้องเรียนรู้ไปตลอดชีวิต (วิจารณ์ พานิช, 2555) ดังนั้น การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงเป็นทักษะที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะผู้เรียนระดับอุดมศึกษาที่ต้องใช้กระบวนการ

อ่านเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาชีพของตนให้เชี่ยวชาญ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

จะเห็นได้ว่า การเรียนในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนต้องศึกษาค้นคว้าต่างๆและเอกสารจำนวนมาก เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ โดยมุ่งไปสู่แนวทางการพัฒนาวิชาชีพในอนาคต แต่ในปัจจุบันหากมีกิจกรรมที่สนับสนุนการอ่านของผู้เรียนทุกรายระดับขั้นที่มีอยู่จำนวนมาก เช่น เดียวกับที่ผู้เขียนซึ่งทำหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา ก็ประสบปัญหาในเรื่องการอ่านของผู้เรียน พบว่า เมื่อผู้เรียนต้องอ่านเนื้อหาที่มีปริมาณมาก มักจะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย ทำให้เคราะห์ห้อมูลสำคัญไม่รอบด้าน อีกทั้งไม่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล ตลอดลักษณะงานวิจัยของเพลี่ยวิชา วัฒนประชานท์ (2561: 3-4) ได้พบปัญหาการอ่านของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ซึ่งสรุปสาเหตุของปัญหาหลักได้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านแรก ด้านการจัดการเรียนการสอน ที่ส่วนใหญ่ผู้สอนเน้นการสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนไม่ได้ฝึกฝนความสามารถในการเลือกรับความจริงจากข้อมูลข่าวสารจริงและเท็จที่มีอยู่ทั่วทั้น ด้านที่สอง ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในด้านการตีความ โดยไม่สามารถตีความจากประสบการณ์หรือความรู้ที่มีอยู่เดิมได้ และด้านที่สาม ด้านบทอ่าน พบว่า การใช้บทอ่านที่ไม่หลากหลาย มีจำนวนภาษาที่เข้าใจยากไม่คุ้นเคย รวมถึงหนังสือบางประเภทใช้สำนวนเชิงวิชาการและมีคำภาษาต่างประเทศแทรก ทำให้ต้องตีความเพื่อให้เข้าใจสิ่งที่เขียน

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาซึ่งมีความสำคัญ เนื่องจากเป็นการจัดการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การประกอบวิชาชีพ เพื่อให้ผลลัพธ์ซึ่งเป็นบัณฑิตที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาควบคู่ไปกับความรู้ทางวิชาการ ปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน ระดับอุดมศึกษา ต้องได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม และต้องเป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน ผู้เขียนมองว่าลักษณะการจัดการเรียนรู้ต้องเน้นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม ช่วยกันระดมสมอง ฝึกคิดวิเคราะห์บทอ่านต่าง ๆ ที่หลากหลาย รวมถึงการใช้เทคนิคกลยุทธ์การอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทอ่านและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ในอนาคต บทความวิชาการนี้ผู้เขียนจึงสนใจศึกษาฐานรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ตามหลักการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอด เพื่อเป็นแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ในการพัฒนาคุณภาพการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาต่อไป

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จากการศึกษาความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมาย ดังต่อไปนี้

คำว่า วิจารณญาณ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายว่า “ปัญญาที่สามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ถูกต้องได้” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 1117) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

หมายถึง การอ่านขั้นสูงที่ต้องใช้สติปัญญาพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบถี่ถ้วน เพื่อสรุปสาระสำคัญ วิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วิจารณ์และประเมินคุณค่าจากเรื่องที่อ่าน ทำให้เกิดความคิดรวบยอด และความคิดใหม่ เป็นการแสดงความคิดเห็นด้วยความเข้าใจ เพื่อนำไปสู่การประเมินหาสิ่งที่ดี และข้อบกพร่อง ก่อนจะรับหรือโต้แย้งด้วยความเที่ยงธรรม และเสนอแนวทางการแก้ไข (ชุมนานิค ไฟเอกภาพ, 2566: 23) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านต้องมีความรู้ทางภาษา มีประสบการณ์ในการอ่าน ใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล พิจารณาตัดสินใจ จำแนกแยกแยะ ประเมินค่า จากเรื่องที่อ่าน และมีปัญญาที่สามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ถูกต้อง (ประวิทย์ หล่อเกรียง, 2564: 25) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านขั้นสูงที่รวมความสามารถในการจับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ไว้ด้วยกัน เพื่อพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างใคร่ครวญว่ามีเนื้อหาสาระ คุณค่า ความน่าเชื่อถือ และสามารถดึงประโยชน์จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร (วนิตา พรเมฆ, 2559: 27-28) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ต้องใช้สติปัญญาพิจารณาความหมายโดยนัยของถ้อยคำ ตลอดจนอารมณ์และความรู้สึกของผู้เขียน ทั้งนี้ผู้อ่านจะนำความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองมา ช่วยในการอ่านด้วย (จิรวรรณ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2556) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านที่ลึกซึ้งกว่าการอ่านเพื่อรับรู้ข้อความแต่อย่างเดียว จึงกล่าวได้ว่า “การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นยอดของการอ่านทั้งปวง” (กองเทพ เคลือบพนิชกุล, 2542)

จากการศึกษาความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง เป็นการ อ่านขั้นสูง ที่ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์วิจารณ์ใน ขั้นต่อไป การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคมยุคดิจิทัล ใน การพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ความสำคัญการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นหนึ่งในทักษะที่จำเป็นสำหรับยุคปัจจุบัน เราต้องรู้จักพัฒนา ตนเองให้เป็น “นักอ่านที่มีวิจารณญาณ” เพื่อให้ก้าวทันโลก ทันเหตุการณ์ สามารถใช้วิจารณญาณใน การรับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีดังนี้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณถือเป็นความสามารถในการอ่านระดับสูง เป็นการอ่านอย่าง ละเอียด สามารถวิเคราะห์สิ่งที่ได้อ่านอย่างมีเหตุผล การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงทำให้ผู้อ่านรู้จัก พินิจพิเคราะห์สาร เพราในปัจจุบันมีหนังสือและสื่อที่ผลิตออกมากจำหน่ายมาก ผู้อ่านจึงต้องอ่านอย่าง พิจารณาใคร่ครวญ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยพัฒนาปัญญาของผู้รับสารให้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสารที่ได้อ่าน สามารถแยกแยะส่วนต่าง ๆ และมองเห็นความสัมพันธ์ของ ทุกส่วนที่มาประกอบกัน ฝึกให้ผู้รับสารมีกระบวนการคิดที่ลึกซึ้งและมีวิจารณญาณไตรตรอง ไม่เป็น คนที่เชื่อคนง่ายหรือหลงเชื่อคำโฆษณาที่เกินจริง มีทักษะในการแยกแยะและหาแนวทางในการแก้ไข

อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้เป็นผู้ที่รับคอบและมีเหตุผลยิ่งขึ้น ช่วยให้เป็นผู้มีความรู้กว้างขวางและเป็นแนวทางในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม (อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติเจริญ, 2542) การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะขั้นสูง เป็นการมุ่งประสิทธิภาพเต็มรูปแบบและครบวงจรของการอ่าน เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงในชีวิต ฝึกให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดสร้างสรรค์ และต่อยอดความรู้ (ชุมนิก ไฝเอกภพ, 2566 : 24) ใน การอ่านนั้น ผู้อ่านต้องพิจารณาสิ่งที่อ่านทุกตอน ตลอดจนกระบวนการนำเสนอข้อเขียนนั้น ๆ ด้วยความรอบคอบและตรหดหนักถึงบริบทของการสร้างสรรค์ ข้อเขียนทุกชิ้น ทั้งนี้เพ赖ในการเขียนนั้น เนื้อหาทุกตอนทุกชิ้นจะถูกนำมาหลอมรวมเข้าด้วยกัน ด้วยกระบวนการเขียนที่ทำให้ส่วนต่าง ๆ มีความกลมกลืนเป็นเรื่องเดียวกันทั้งหมด นอกจากนี้แล้ว ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ยังเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้เรียนในทุกสาขาวิชาและผู้คน ในทุกวิชาชีพ เพราะเป็นความสามารถพื้นฐานของการดำเนินชีวิตและการประกอบวิชาชีพ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง (เพ็ญวิชา วัฒนปรีchanนท์, 2561: 40)

จากความสำคัญข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับทุกคน ทุกสาขาวิชา นอกจากจะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้พื้นฐานเพื่อการดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ 21 และ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณย่อมมีภูมิคุ้มกันจากการถูกครอบงำ เป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์พัฒนาตนเองอยู่เสมอ

ปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณแม้ว่าจะเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อผู้เรียนในการเรียนรู้ทุกรายวิชา และการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ดังที่ได้กล่าวมา ผู้เขียนได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา พบร่วมกับ ผู้เรียน ยังขาดทักษะในด้านการอ่านระดับสูง จึงทำให้ขาดการคิดพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ สอดคล้อง กับงานวิจัยของ สุรีรัตน์ อัักษรกาญจน์ (2561: 96) ได้สรุปปัญหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า ผู้เรียนระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจ กล่าวคือ ขาดความสามารถในการลำดับเหตุการณ์เรื่องราวในเรื่อง การสรุปเรื่องราว หรือเหตุการณ์ ต่าง ๆ เป็นมโนทัศน์ ขาดการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของผู้เขียน ความสัมพันธ์เชิงเหตุผล การวิเคราะห์ ไหวพริบในการเขียน ตลอดจนการคาดคะเนผลที่คาดว่าจะเกิดตามมา ความน่าเชื่อถือ และความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ ในขณะที่ เออมอร เนียมน้อย (2551 : 10) ได้กล่าวถึงปัญหาของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ว่า ปัจจุบันผู้เรียนยังไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านและมีความสามารถในการให้เหตุผลไม่ได้เท่าที่ควร ผู้เรียนยังมีข้อบกพร่องในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เนื่องจากแยกใจความสำคัญและผลความไม่ออก ไม่สามารถสรุปหรือหมวดประเด็นความคิดสำคัญของเรื่องได้ครบ ขาดทักษะในการจับใจความสำคัญ ไม่สามารถบอกจุดประสงค์ของผู้เขียน ไม่สามารถวิเคราะห์และ

สังเคราะห์สิ่งที่อ่านได้ นอกจากนี้ พัชรินทร์ สุริยวงศ์ (2559: 6) ได้สรุปปัญหาของผู้เรียนว่ามีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ เมื่ออ่านเรื่องที่ยากหรือมีจำนวนมากจึงขาดความสนใจ และเมื่อตอบคำถามจะไม่ตั้งใจตอบหรือใช้วิธีการลอกคำตอบจากเพื่อน เมื่อตอบคำถามจึงไม่สามารถยกตัวอย่างจากบทอ่านมาอธิบายประกอบได้ ผู้เรียนนั้นไม่เข้าใจลักษณะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เช่น ใจว่าเป็นการอ่านแค่เข้าใจ นอกจากนั้นผู้เรียนไม่สามารถคิดในระดับวิเคราะห์สังเคราะห์ และประเมินค่าได้ อีกทั้งในปัจจุบันปัจจัยของเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับผู้เรียน ทำให้ใช้การดูมากกว่าที่จะใช้การอ่าน

จากปัญหาข้างต้นสรุปได้ว่า ปัญหาการอ่านของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาที่เกิดจากขาดการวิเคราะห์ต่อต่องอย่างมีวิจารณญาณ ใน การพิจารณาเลือกรับข้อมูลต่าง ๆ อย่างรอบคอบ เกิดความผิดพลาดในการรับข้อมูลข่าวสารที่ไม่เป็นความจริง ยอมสร้างความรู้ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน และส่งผลให้เกิดความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ และค่านิยมที่ผิด ๆ ต่อไป

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง สภาพลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระบบ ตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการแนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วย กระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ รูปแบบจะต้องได้รับการพิสูจน์ ทดสอบ หรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ (ทิศนา แรมณณี, 2560: 221)

ผู้เขียนได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอ จากงานวิจัยของ เพ็ญวิชา วัฒนปรีชาanan (2561) เพื่อนำเสนอ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐาน ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ และการใช้กลยุทธ์การอ่านต่าง ๆ เพื่อเป็นแบบแผนในการจัดการเรียนรู้ รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอ

การสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (Concept-Oriented Reading Instruction: CORI)

การสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ เป็นกระบวนการการกระตุ้นให้ผู้เรียนสร้างมโนทัศน์หรือความคิดรวบยอด โดยอาศัยกลยุทธ์การอ่านแบบต่าง ๆ เพื่อหาแนวคิดหรือประเด็นสำคัญ ค้นหาองค์ประกอบ

หรือลักษณะเฉพาะที่เป็นแก่นสำคัญของเรื่องนั้น รวมถึงการหาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องนั้น ด้วยการสนับสนุนการใช้กลยุทธ์ในการรับรู้หรือกลยุทธ์ในการอ่าน เช่น การบททวนความรู้เดิม การให้ข้อมูลพื้นฐาน การตั้งคำถาม การสรุปความ การใช้ผังกราฟิก ไม่ว่าจะเป็นการวาดรูปหรือทำผังมโนทัศน์จากเรื่องที่อ่าน และการวิเคราะห์โครงสร้างของเรื่องที่อ่านเพื่อให้ได้มโนทัศน์จากเรื่องที่อ่าน (Reading Rockets, 2015)

การสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ เน้นให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกบทอ่านที่ใช้ในการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่ส่งเสริมการสร้างแรงจูงใจในการอ่าน และแรงจูงใจในการอ่านนี้อาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน แรงจูงใจกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และตั้งเป้าหมายในการอ่าน (Wigfield and Guthrie, 1997) การเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้เลือกบทอ่านที่มีความเกี่ยวข้องกับตนเองเกิด แรงจูงใจภายในได้นั้น ควรเป็นบทอ่านที่ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากรู้จะเรียนรู้จากบทอ่าน มีความเกี่ยวข้องระหว่างเนื้อหาบทอ่านกับผู้อ่าน เช่น ตรงกับความสนใจ เหมาะสมกับวิชาชีพ เป็นต้น (Guthrie and Cox, 2001) นอกจากนี้แล้ว ลักษณะของการเรียนการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ ยังมีลักษณะเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การอภิปรายและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน จะทำให้ได้ข้อมูลใหม่ ๆ อันจะนำไปสู่การสร้างมโนทัศน์และบูรณาการความรู้ ได้ดี (Guthrie, 2007) จากการศึกษาพบว่า การพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูลและการอภิปรายระหว่างกัน หลังจากอ่านเอกสารงานวิจัย จะช่วยให้ทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนได้ประโยชน์ที่ กว้างขวางและสามารถขยายความรู้ได้มากขึ้นกว่าการเรียนรู้แบบเดียว (Beyea and Nicoll, 1997; Grabe and Stoller, 2002)

หลักการของการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ มี 3 ประการ ดังนี้

1) การเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมสมодคล้องกับความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมจะทำให้เข้าใจความคิดรวบยอดของบทอ่าน และสามารถวิเคราะห์บทอ่านได้อย่างมีหลักการและน่าเชื่อถือ

2) การใช้ข้อท่องที่เหมาะสมและมีความเขื่อมโยงกับชีวิต ประสบการณ์ และความรู้ ของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนสำรวจความต้องการของตนเองเพื่อตั้งเป้าหมายในการอ่าน และเชื่อมโยงบทอ่านเข้ากับภูมิหลัง เพื่อให้เกิดการค้นคว้าและเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างมีเหตุผล และเพื่อพัฒนาแรงจูงใจในการอ่านของผู้เรียน

3) การส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดร่วมกันนำประสบการณ์และความรู้ของผู้เรียนแต่ละคนมาอภิปราย ทำให้สามารถเชื่อมโยงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงและเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทำให้ได้ประโยชน์ที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอ (Inquiry-based learning)

แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอ มุ่งให้ผู้เรียนฝึกฝนการคิดและค้นคว้าข้อมูลที่ได้รับเหตุผลโดยผู้สอนกระตุนให้ผู้เรียนกำหนดประเด็นในการค้นหา ตั้งสมมติฐาน เกิดคำถาม เกิดความคิด และลงมือเสาะแสวงหาความรู้ เพื่อนำมาประมวลหาคำตอบหรือข้อสรุปด้วยตนเอง (ทิศนา แรมมณี, 2560) เป็นการนำผู้เรียนไปสู่การค้นพบองค์ความรู้ใหม่ ๆ หรือทำให้ข้อมูลเหล่านั้นละเอียดซัดเจนมากยิ่งขึ้น

การเรียนรู้แบบสืบสอ เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการดำเนินการเรียนการสอน เป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองหรือส้างความรู้ด้วยตนเอง โดยที่ครูทำหน้าที่ค่อยสนับสนุนชี้แนะช่วยเหลือ ตลอดจนแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน และผู้เรียนทำหน้าที่คลายผู้จัดวางแผนการเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551; พิมพันธ์ เตชะคุปต์, 2544; กพ เลขาไฟบูลย์, 2542) ให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกสังเกต ฝึกนำเสนอ ฝึกวิเคราะห์วิจารณ์ ฝึกสร้างองค์ความรู้ เน้นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาค้นคว้าหาความรู้โดยการตั้งคำถามกระตุนให้ผู้เรียนใช้กระบวนการทางความคิดหาเหตุผล พิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบเกี่ยวกับข้อมูล จนค้นพบความรู้หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเอง สรุปเป็นหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการแก้ปัญหา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง โดยมีผู้สอนเป็นผู้กำกับควบคุมดำเนินการให้คำปรึกษา ให้กำลังใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิด (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2546)

หลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอ (Inquiry-based learning) มี 3 ประการ ดังนี้

1) การกระตุนให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ความสนใจ การท้าทายความคิดในเรื่องที่เรียนสามารถตั้งคำถามที่เข้มโยงและสัมพันธ์กับบทเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ประเด็น ความคิด

2) การพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการแสวงหาความรู้ โดยใช้กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประเมินและหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล นำมาอธิบายเพื่อสรุปข้อมูลที่ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาอย่างสมเหตุสมผล

3) การสนับสนุนให้ผู้เรียนค้นพบความรู้หรือข้อสรุปได้ด้วยตนเองและนำความรู้ความเข้าใจหรือข้อสรุปที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ทำให้ความรู้ขยายกว้างขวางขึ้น

2) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามหลักการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอ

การจัดการเรียนรู้ตามหลักการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์และแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอ เป็นแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ดังนี้ (เพ็ญวิชา วัฒนปริชานันท์, 2561: 217-219)

1. **ขั้นสำรวจ** เป็นขั้นที่ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สำรวจความต้องการและกำหนดเป้าหมายในการอ่านด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนทำหน้าที่กระตุนความสนใจของผู้เรียนผ่านการตั้งคำถามและชวนอภิปราย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคัดเลือกบทอ่านที่ตรงกับเป้าหมายในการเรียนรู้ นำไปสู่การเลือกบทอ่านที่มีความเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์กับผู้เรียน ซึ่งมีขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1.1 ผู้สอนกระตุนความคิดของผู้เรียน โดยชวนอภิปรายพร้อมตั้งคำถามที่เชื่อมโยงกับความรู้ ประสบการณ์ หรือความสนใจของผู้เรียน

1.2 ผู้เรียนตรวจสอบความสนใจในการอ่านของตนเอง โดยให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความต้องการและความสนใจของตนเองในด้านการอ่านเพื่อเลือกบทอ่าน

1.3 ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการอ่าน วางแผนการอ่าน และกำหนดบทอ่านโดยให้ผู้เรียนวางแผนการอ่านของตนเอง เช่น ตั้งเป้าหมายในการอ่าน เนื้อหาที่อ่านที่สนใจอ่าน บริมาณบทอ่าน เวลาที่ใช้ในการอ่าน

2. **ขั้นเรียนรู้และฝึกอ่านโดยใช้กลยุทธ์** เป็นขั้นที่ผู้สอนบทวนความรู้ประเภทของงานเขียนและรูปแบบโครงสร้างของงานเขียน โดยให้ผู้เรียนฝึกอ่านโดยใช้กลยุทธ์การอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนนำมาทำความเข้าใจบทอ่าน ซึ่งมีขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน ได้แก่

2.1 ผู้เรียนฝึกอ่านและวิเคราะห์บทอ่านโดยใช้กลยุทธ์การอ่าน

1) ผู้สอนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะของบทอ่านประเภทต่าง ๆ เช่น โครงสร้างของบทอ่านแต่ละประเภท การพิจารณาแก่นความคิดสำคัญของผู้แต่ง กลวิธีการแต่ง ภาพสะท้อนสังคม พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย

2) ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยและฝึกอ่านบทอ่านที่ผู้สอนคัดเลือกมาให้ จากนั้นให้ผู้เรียนอภิปรายบทอ่านร่วมกัน

2.2 ผู้เรียนนำบทอ่านที่ตนเองเลือกมาฝึกอ่านและเลือกใช้กลยุทธ์การอ่าน

1) ผู้เรียนค้นคว้าบทอ่านที่ตนเองสนใจหรือต้องการอ่าน อันเป็นผลมาจากการสำรวจความสนใจของตนเอง เพื่อนำมาฝึกอ่าน

2) ผู้เรียนนำบทอ่านที่ตนเองเลือกมาฝึกอ่าน โดยนำความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบทอ่านที่ได้เรียนรู้และกลยุทธ์ต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสม และเขียนลงแบบบันทึกการอ่าน

3. **ขั้นตามติดสืบค้น** เป็นขั้นที่ผู้สอนกระตุนให้ผู้เรียนกำหนดคำถามหรือประเด็นสำคัญเพื่อนำไปสู่การสืบค้นเพิ่มเติม โดยการร่วมสนทนากับผู้เรียนได้อ่านให้ผู้เรียนค้นคว้าและเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างมีเหตุผล นำกลยุทธ์การอ่านมาช่วยทำความเข้าใจข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน ได้แก่

3.1 ผู้เรียนระบุหัวข้อหรือคำถามที่สนใจและเกี่ยวข้องกับบทอ่าน โดยให้ผู้เรียนคัดเลือกประเด็นหรือคำถามที่ตนเองสนใจไว้สำหรับสืบค้น

3.2 ผู้เรียนสืบค้นตามประเด็นที่กำหนดด้วยตนเอง โดยการสืบค้นจากเอกสาร ตำรา หรือแหล่งข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งในและนอกห้องเรียน ตามความเหมาะสมกับเวลาและเนื้อหา โดยใช้กลยุทธ์การอ่านมาช่วยในการทำความเข้าใจข้อมูลที่สืบค้น

4. ขั้นลงข้อสรุป เป็นขั้นที่ผู้เรียนวิเคราะห์และพิจารณาแหล่งที่มาของข้อมูลที่สืบค้นและ ประมวลข้อสรุปอย่างมีเหตุผล และนำข้อมูลที่คัดเลือกแล้วมาลงข้อสรุปโดยการเชื่อมโยงบทอ่านกับ ความรู้หรือประสบการณ์เดิมหรือในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน ได้แก่

4.1 ผู้เรียนวิเคราะห์และพิจารณาความน่าเชื่อถือของบทอ่าน โดยการพิจารณา แหล่งที่มาของข้อมูลที่สืบค้นด้วยตนเอง เพื่อตัดสินใจเลือกเชื่อหรือไม่เชื่อในข้อมูลที่สืบค้น

4.2 ผู้เรียนสรุปเนื้อหาที่ได้จากการอ่านและค้นคว้า โดยผู้เรียนพิจารณา ความสัมพันธ์และความเป็นเหตุเป็นผลระหว่างบทอ่านกับข้อมูลที่สืบค้นหรือความรู้เดิม และพิจารณา บทอ่านทั้งในด้านความเหมาะสมของภาษา การนำเสนอแก่นความคิดสำคัญ ความถูกต้องของเนื้อหา เพื่อให้ได้ข้อสรุปในประเด็นของตนเองและเขียนเพิ่มเติมแบบบันทึกการอ่าน

5. ขั้นตรวจสอบแลกเปลี่ยน เป็นขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันประมวลข้อสรุปที่ได้จากการอ่านและ การค้นคว้าเพิ่มเติม ผ่านการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ภายในกลุ่ม เป็นการเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับ จากบทอ่านกับข้อค้นพบที่ได้จากการเสาะแสวงหาความรู้ ซึ่งมีขั้นตอนย่อย 2 ขั้นตอน ได้แก่

5.1 ผู้เรียนแลกเปลี่ยนประเด็นที่ตนเองได้จากการอ่านและการสืบค้น

1) ผู้เรียนนำข้อสรุปที่ได้จากการสืบค้นมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันตาม ลักษณะบทอ่านหรือเนื้อหาเพื่อให้ได้ข้อความรู้ที่กว้างขวาง

2) ผู้เรียนตรวจสอบบันทึกการอ่าน โดยระบุความรู้ความเข้าใจและ กระบวนการสืบค้น

5.2 ผู้เรียนเชื่อมโยงข้อความรู้และข้อค้นพบที่ได้จากการอ่านกับชีวิตจริงและเขียน ลงแบบบันทึกการอ่าน

กลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่าน

การเตรียมผู้เรียน ผู้สอนควรให้ความรู้พื้นฐานที่จำเป็นแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับบทอ่านประเภท ต่าง ๆ ได้แก่ ความหมาย ประเภทบทอ่าน องค์ประกอบบทอ่านประเภทต่าง ๆ ขั้นตอนการอ่าน การให้ข้อมูลย้อนกลับ การศึกษาค้นคว้าและประเมินข้อมูล และให้ความรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน ประเภทต่าง ๆ ซึ่งได้รวบรวมกลยุทธ์การอ่านไว้ 10 กลยุทธ์ แบ่งเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ก่อนอ่าน ขณะอ่าน และหลังอ่าน ดังต่อไปนี้ (เพ็ญวิชา วัฒนประชานนท์, 2561)

1) กลยุทธ์การอ่านที่ใช้ก่อนอ่าน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

ที่	กลยุทธ์การอ่าน	วิธีการใช้กลยุทธ์
1	การอ่านสำรวจ (skim/scan)	<p>โดยการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญ (Main Idea) ของสิ่งที่อ่านโดยไม่นุ่งหัวที่จะทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของเนื้อเรื่อง การอ่านประเภทนี้มักได้แก่ การอ่านบทความจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ปกหนังสือ (ตามแผนหรือร้านขายหนังสือ) และนวนิยายต่าง ๆ การอ่านด้วยวิธี Skim นี้จะไม่อ่านทุกคำหรือทุกประโยค แต่จะจับใจความเฉพาะคำที่สำคัญ (Key words) ที่จะบอกให้รู้ว่าเนื้อเรื่องที่อ่านทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องอะไร หมายเหตุ กับงานเขียนประเภทข่าว โฆษณา สารคดี บทความวิชาการ และเรื่องสั้น</p>
2	การคาดเดา (prediction)	<p>โดยการให้ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยอาจใช้รูปภาพ แผนภูมิ หัวเรื่อง ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะได้อ่านแล้วนำสนทนากัน หรืออภิปราย หรือหาคำตอบเกี่ยวกับภาพนั้น ๆ หมายเหตุ กับงานเขียนประเภทข่าว โฆษณา สารคดี บทความวิชาการ และเรื่องสั้น</p>
3	การดูก่อนอ่าน (preview)	<p>โดยการที่ผู้อ่านได้สำรวจส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือ หรือตระกอนที่จะอ่าน การอ่านต้องอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อให้ได้หัวเรื่อง (Topic) ของข้อความนั้น ๆ แต่ไม่ใช่ส่วนที่เป็นรายละเอียดของเรื่อง หมายเหตุ กับงานเขียนประเภทสารคดี บทความวิชาการ และเรื่องสั้น</p>

2) กลยุทธ์การอ่านที่ใช้ขณะอ่าน ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้

ที่	กลยุทธ์การอ่าน	วิธีการใช้กลยุทธ์
1	การอ้างถึง (inference)	<p>โดยการอ้างถึงคำ กลุ่มคำ หรือประโยคที่ได้กล่าวมาแล้วในเรื่อง หรืออาจอ้างถึงสิ่งที่จะกล่าวต่อไปก็ได้ ช่วยให้เรื่องที่อ่าน</p>

ที่	กลยุทธ์การอ่าน	วิธีการใช้กลยุทธ์
	มีความกระซับไม่เย็นเย่อ เป็นกลยุทธ์ที่ผู้เรียนต้องใช้เพื่อ ลงข้อสรุประหว่างแต่ละประโยคในย่อหน้านั้น ๆ ทำให้ผู้เรียน สร้างความหมายจากบทอ่านและสร้างความเข้าใจจากบทอ่านได้ หมายกับงานเขียนประเภทสารคดี บทความวิชาการ เรื่องสั้น	นั้น เช่น ในย่อหน้าที่ 7 เมื่อกล่าวถึง คำศัพท์ที่น่าสนใจ ผู้เรียนต้องสามารถ สร้างการอ้างถึงเกี่ยวกับคำศัพทนั้นให้ ได้อย่างน้อย 10 การอ้างถึง เป็นต้น 2. ลงข้อสรุปจากการขยายความคิด
2	การตั้งคำถามขณะที่อ่าน (question) โดยการตั้งคำถามเกี่ยวกับหัวข้อ ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่คุณสงสัยอยู่ แล้วหรือเพิ่งคิดถึงระหว่างอ่านผ่าน ๆ เช่น แนวคิดหลักของ บทความนี้คืออะไร ผู้เขียนต้องการจะสื่ออะไรจากตัวอย่างนี้ ฉันจะเอาแนวคิดตรงนี้ไปใช้ได้อย่างไร การตั้งคำถามจะทำให้มอง หาคำตอบเหมือนเป็นการเตรียมความพร้อมให้สมองในการ เรียนรู้ หมายกับงานเขียนประเภทข่าว โฆษณา สารคดี บทความ วิชาการ และเรื่องสั้น	1. อ่านเนื้อหาทั้งหมดໄลเรียงตามลำดับ การนำเสนอนี้มา 2. หากอ่านแล้วเกิดความสงสัยใน คำศัพท์ แนวคิดหลัก สิ่งที่ผู้เขียน ต้องการจะสื่อ ๆ ฯ ให้ตั้งคำถามขึ้น ทันที 3. เมื่อตั้งคำถามในขณะอ่าน ให้มองหา คำตอบหรือวิเคราะห์คำตอบควบคู่กัน ไป
3	การขีดเส้นใต้ (underline) โดยการขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญในขณะที่อ่านหนังสือ โดยการแบ่งข้อความที่อ่านในแต่ละหน้าออกเป็นส่วน ๆ และอ่าน แต่ละส่วนหนึ่งครั้งอย่างรวดเร็วโดยอ่านผ่าน ๆ ก่อน เพื่อจะได้ ทราบคร่าว ๆ ว่าส่วนที่อ่านนี้เกี่ยวข้องกับอะไร และอ่านแต่ละ ส่วนอีกครั้งที่สองและให้ขีดเส้นใต้หรือระบายน้ำสีข้อความที่สำคัญ ในรอบที่สองและลงคำที่ไม่จำเป็นออก หมายกับงานเขียน ประเภทข่าว สารคดี บทความวิชาการ	1. แบ่งข้อความที่อ่านในแต่ละหน้า ออกเป็นส่วน ๆ 2. อ่านผ่าน ๆ ครั้งแรกอย่างรวดเร็ว 3. อ่านแต่ละส่วนอีกครั้งที่สองและให้ ขีดเส้นใต้หรือระบายน้ำสีข้อความที่สำคัญ ในรอบที่สอง และลงคำที่ไม่จำเป็นออก
4	การอ่านซ้ำ (reread) โดยการอ่านหนังสือซ้ำ ๆ รอบที่ 2, 3 หรือ 4 จะช่วยให้ รายละเอียดที่เคยตกหล่นจากการอ่านรอบแรก ๆ จะค่อย ๆ ชัดเจนมากขึ้น หมายกับงานเขียนประเภทข่าว โฆษณา สารคดี บทความวิชาการ และเรื่องสั้น	1. อ่านเนื้อหาแบบคร่าว ๆ ในครั้งแรก 2. อ่านซ้ำครั้งที่ 2-4 และหากประเด็น หรือรายละเอียดที่สำคัญที่เพิ่มขึ้นจาก การอ่านรอบแรก ๆ

3) กลยุทธ์การอ่านที่ใช้หลังอ่าน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

ที่	กลยุทธ์การอ่าน	วิธีการใช้กลยุทธ์
1	การสรุป (summarize) โดยการลงความเห็น การวินิจฉัย หรือการสรุปรวมยอดอย่าง มีเหตุผล ซึ่งการสรุปความจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องนั้น ผู้อ่านจะต้องพิจารณาจากรายละเอียดที่ปรากฏในข้อความแล้ว	1. หาใจความสำคัญ และใจความ สนับสนุนในแต่ละย่อหน้า 2. ใจความสำคัญมักอยู่ส่วนต้น หรือ กลาง หรือท้ายของย่อหน้านั้น ๆ

ที่	กลยุทธ์การอ่าน	วิธีการใช้กลยุทธ์
	นำมารูปอย่างมีเหตุผล โดยที่ผู้อ่านไม่สามารถหาคำตอบโดยตรงจากเนื้อเรื่อง และการที่จะบอกได้ว่าผู้อ่านสามารถอ่านข้อความได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ก็ย่อมหมายความว่าผู้อ่านสามารถตอบคำถามประเภทสรุปได้อย่างถูกต้องด้วย เพราะกับงานเขียนประเภทข่าว โฆษณา สารคดี บทความวิชาการเรื่องสั้น	3. เมื่อหาใจความสำคัญได้ให้นำมาสรุป โดยเริ่มสรุปจากย่อหน้าเดียวไปสู่ย่อหน้าคุ้ง จนนำไปสู่ทั้งบทในที่สุด
2	การใช้ฝังความคิด (mind map) โดยผังความคิดมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถดึงเอาโครงสร้างความรู้เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ได้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบบทอ่านแล้ว ผู้เรียนสามารถอภิปรายโดยใช้ผังความคิดเพื่อเน้นการจับใจความสำคัญของเนื้อหา สามารถขยายผังความคิดจากการอภิปรายกับเพื่อน ๆ ได้ผังความคิดมีประสิทธิภาพและมีความยืดหยุ่น กล่าวคือ สามารถนำมาใช้ได้ทั้งกิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมขณะอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน ซึ่งให้ผู้เรียนมองเห็นองค์ประกอบและความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ในเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญและโดยความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนเข้าด้วยกันอย่างมีเอกภาพ เพราะกับงานเขียนประเภทสารคดี บทความวิชาการ	1. เมื่ออ่านบทอ่านเรื่อง ให้หาคำสำคัญ หรือมโนทัศน์หลัก 2. เขียนหรือวาดมโนทัศน์หลักตรงกับกลางหน้ากระดาษ 3. เขียนหรือวาดมโนทัศน์รองที่สัมพันธ์กับมโนทัศน์หลักไปเรื่อย ๆ 4. เขียนหรือวาดมโนทัศน์ย่อยที่สัมพันธ์กับมโนทัศน์รองแต่กอกไปเรื่อย ๆ 5. สามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น ผังมโนทัศน์ ผังไวยแรมงบุบ เป็นต้น
3	การเสนอข้อโต้แย้ง โดยการให้ข้อคิดเห็นแสดงทัศนคติ หรือข้อโต้แย้ง ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไร โดยให้เหตุผลประกอบการโต้แย้งเสนอแนวคิดและข้อคิดเห็นของตน เพราะกับงานเขียนประเภทข่าว โฆษณา	1. อ่านเนื้อหาทั้งหมดและหาประเด็นหลัก ประเด็นรอง ที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ 2. ประเมินข้อโต้แย้งจากความคิดเห็นทัศนคติ หรือประเด็นที่ผู้เขียนเสนอว่าเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร ได้เรียนรู้อะไรจากบทอ่านนี้ บทอ่านนี้เกี่ยวข้องกับหัวข้อการเรียนรู้อื่น ๆ หรือไม่

บทสรุป

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการรวมความสามารถของการอ่านระดับต้นจนถึงระดับสูง ไว้ด้วยกัน การเป็นผู้อ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านต้องฝึกฝนความสามารถในการอ่านตั้งแต่การอ่านจับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วจึงจะสามารถนำความคิดที่ได้นั่นมาสู่การตัดสินใจ ประเมินคุณค่าสิ่งที่อ่านบนพื้นฐานของการมีเหตุผล ดังนั้น รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักการสอน อ่านแบบเน้นมโนทัศน์และแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอ เป็นแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วย

เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถสรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์เนื้อหาตามองค์ประกอบของบทอ่าน ประเมินค่าได้อย่างมีเหตุผล ตลอดจนผู้เรียนเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมกับประสบการณ์การอ่าน องค์ประกอบของบทอ่านแต่ละประเภท ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กองเพพ เคลื่อบพนิชกุล. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอดีเยนสโตร์.
- จิตตรา พิกุลทอง. (2559). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อล่วงเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคognition สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และ อัมพร ทองใบ. (2556). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: โอดีเยนสโตร์.
- ชญาณิค ไฝเอกภพ. (2566). การใช้เทคนิค เอส คิว โฟร์ อาร์ ร่วมกับแอพพลิเคชัน เพื่อล่วงเสริมความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. (สารนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิศนา แคมมานี. (2560). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประวิทย์ หล่อเกรียง. (2564). การศึกษาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหน่วยการเรียนรู้ล้ำค่าเมืองประจำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- พิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2554). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธีและเทคนิควิธีการสอน 1. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแม่นเนตเม้นท์.
- เพ็ญวิชา วัฒนบrixานนท์. (2561). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามหลักการสอนอ่านแบบเน้นมโนทัศน์และแนวคิดการเรียนรู้แบบสึลสوب เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักศึกษาบริษัทบันทิต. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กพ เลาห์ไพบูลย์. (2542). แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาครุศาสตร์และสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) พ.ศ. 2562. (2562, 6 มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอนพิเศษ 56 ง. หน้า 1-39.

วนิتا พรเมเขต. (2559). การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

วิจารณ์ พานิช. (2555). วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสิดศรี-สุกษ์วงศ์.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สุรีรัตน์ อักษรภาษาญี่ปุ่น. (2561). การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ : เทคนิคการอ่านแบบเน้นมโนทัศน์ (CORI) ร่วมกับกลวิธีอาร์ อี เอ พี, วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี, 10(1). 91-114.

อรอนงค์ ตั้งก่อเกียรติเจริญ. (2542). การอ่าน: ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: เฮิร์ดเวย์ เอ็ดดูเคชั่น.

เออมอร เนียมน้อย. (2551). พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ. กรุงเทพฯ: สุริવิยาสาสน์.

Beya & Nicoll. (1997). Research utilization begins with learning to read researchpapers.

Retrieved from <http://findarticles.com>

Grabe & Stoller. (2002). Teaching and research reading. New York: Longman.

Guthrie & Cox. (2001). Classroom conditions for motivation and engagement in reading. *Education Psychology, 13*(3), 383-302.

Guthrie ,T. (2007). Reading motivation and reading comprehension growth in the later elementary years. *Contemporary Education Psychology., 32*(2), 282-313.

Reading Rockets. (2015). *Concept-Oriented Reading Instruction (CORI)*. Retrieved from <http://www.readingrockets.org/article/concept-oriented-reading-instruction-cori>

Wigfield & Guthrie. (1997). Relations of children's motivation for reading to the amount and breadth of their reading. *Journal of Educational Psychology, 89*(3), 420-432.

จัดการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม

วิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามกรุณาราชวิทยาลัย
เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
วัดพระธาตุแช่แห้ง พระอารามหลวง 469 หมู่ 3 ต.ป่าแยกวัว อ.ภูเพียง จ.น่าน
โทรศัพท์/โทรสาร 054-601063 www.nan.mcu.ac.th